

Stockholm 2020-05-29

Det talade ordet gäller

ÖB, general Micael Bydén tal vid veterandagen den 29 maj 2020

Herr talman, herr statsminister, Ers Kungliga Höghet, herr försvarsminister, veteraner, mina damer och herrar,

Vi lever i en annorlunda tid. En tid som påverkat inte bara oss i Sverige utan hela världen. Firandet av den här dagen, som vi arbetat så hårt för ska bli vår, alla veteraners, har i år på många sätt förändrats:

Vid veteranmonumentet på Djurgården i Stockholm finns inga läktare uppbyggda, inga utställningar. De tusentals veteraner som brukar samlas i sina baskrar och med sina medaljer lyser med sin frånvaro.

Men samtidigt som jag talar till er härifrån Granhammars slott på Livgardet i Kungsängen vajar ändå de svenska flaggorna utanför Sjöhistoriska museet, precis som vanligt hissade av veteraner. Och vid själva monumentet ligger - helt enligt tradition - tre kransar till minne av de veteraner som inte längre är i livet. Placerade där i morse av Talmannen, Prins Carl-Philip och ordföranden i Veteranförbundet under överinseende av, försvarsministern och mig.

Precis nu löser också svenska soldater och sjömän sina ordinarie uppgifter i och utanför Sverige. Parallellt med det pågår den största svenska samhällsinsats som genomförts i modern tid, där vi har all anledning att känna stolthet över det Försvarsmakten bidrar med.

De ansträngningar som görs för att hejda den pågående pandemin är nödvändiga. Att vi då måste förändra vårt firande av veterandagen känns därför som en enkel och inte särskilt tung uppoffring. För det hindrar oss ju ändå inte att denna dag minnas och hedra de som tvingats betala det yttersta priset för sina insatser. De som inte längre är med oss. Vi hedrar också dem som skadats och vi hedrar alla dem som kommit hem oskadda.

Det är när påfrestningarna på samhället är som störst som Försvarsmakten ska stå som stadigast och vara som starkast. Det har vi gång på gång visat i insatsområden runt om i världen och vi har visat det här hemma den här våren. Det gör mig stolt.

Nästa år hoppas jag att vi kan ses på Djurgården igen. Skaka hand, kramas, skratta och minnas. I försommarsolen ska vi vara så många att våra baskrar, medaljer och uniformer skimrar som en stad i ljus. En stad där allting föds på nytt.

Tack för er insats!

(Sång: "Stad i ljus")